

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0636 van 5 november 2013
in de zaak 1112/0102/A/4/0079

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Dirk LINDEMANS en Thomas EYSKENS
kantoor houdende te 1000 Brussel, Keizerslaan 3
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente STEKENE**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering ingesteld met een aangetekende brief van 29 september 2011 strekt tot de vernietiging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stekene van 22 augustus 2011, waarbij geweigerd wordt om een bestaand weekendverblijf op te nemen in het vergunningenregister als zijnde “vergund geacht”.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend.

2.

Met een arrest met nummer A/2012/0464 van 12 november 2012 werd het beroep van de verzoekende partij ongegrond bevonden.

De verzoekende partij heeft op 21 december 2012 een cassatieberoep ingesteld bij de Raad van State.

De Raad van State heeft bij arrest nr. 223.796 van 11 juni 2013 het vermeld arrest van de Raad vernietigd en de zaak verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Bij beschikking van 5 augustus 2013 werd de zaak toegewezen aan de vierde kamer.

3.

De partijen werden opgeroepen voor de openbare zitting van 24 september 2013 van de vierde kamer, waar de vordering tot vernietiging opnieuw werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip DE PRETER die loco advocaten Dirk LINDEMANS en Thomas EYSKENS verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 23 maart 2011 dient de verzoekende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor “*de opname in het vergunningsregister van een weekendverblijf*”.

Het perceel van de aanvraag is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘Sint-Niklaas - Lokeren’, gelegen in een gebied voor verblijfsrecreatie.

Het perceel is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan. Het behoort wel tot de omschrijving van de behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling V792 van 3 juli 1984.

De verwerende partij beslist op 22 augustus 2011 om het weekendverblijf van de aanvraag niet op te nemen in het vergunningenregister. De beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

“ ...

Overwegende dat volgens artikel 4.2.14 §1 en 4.2.14 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bestaande constructies waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel wordt aangetoond dat ze gebouwd werden vóór 22 april 1962, voor de toepassing van deze codex ten allen tijde geacht vergund te zijn;

Overwegende dat bestaande constructies waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel dat ze gebouwd werden in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, worden voor de toepassing van deze codex geacht te zijn vergund, tenzij het vergund karakter wordt tegengesproken mits een proces-verbaal of een niet anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie;

Overwegende dat het terrein gelegen is langsheen de private weg [REDACTED];

Overwegende dat het goed niet is omsloten door een geklasseerde waterloop;

Gelet op de akte verleden bij notaris Richard Celis waaruit blijkt dat de heer en mevrouw [REDACTED] sedert 7 augustus 1981 eigenaar zijn van twee percelen bosgrond met eropstaande bungalow;

Gelet op de bijgevoegde akte verleden bij notaris Theo Dom d.d. 6 januari 1977 waaruit blijkt dat enkel twee percelen bosgrond werden aangekocht van de heer en mevrouw [REDACTED];

Overwegende dat echter niet kan gepreciseerd worden wanneer de constructie tussen 6 januari 1977 en 7 augustus 1981 daadwerkelijk is opgericht;

Overwegende dat uit de kadastrale fiche kan vastgesteld worden dat de constructie in het jaar 1981 voor het eerst in gebruik werd genomen;

Overwegende dat uit de verklaring van het kadaster opgemaakt op 7 oktober 2010 blijkt dat de vorige eigenaars de heer en mevrouw [REDACTED], volgens beschrijving in de akte verleden bij notaris Theo Dom d.d. 6 januari 1977, enkel bosgrond hebben aangekocht; dat volgens het kadaster de bungalow werd opgericht in het jaar 1981;

Overwegende dat de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen in zitting van 26 november 2009 de toekomstvisie goedkeurde voor de weekendverblijven op het grondgebied van onze gemeente;

Overwegende dat er 4 typebestemmingen aangegeven worden, met name, wonen, recreatief verblijf, de open ruimte (bos of natuur) en specifieke zones voor camping of bungalowpark;

Overwegende dat het goed is gelegen binnen het Beka-complex en cluster S van deze visie; deze visie heeft al directe uitwerking bij de handhaving en kan eveneens gebruikt worden in het kader van de vergunningverlening;

Overwegende dat deze cluster in de kern gelegen is van het boscomplex (situatie B); dat de bestaande zones voor verblijfsrecreatie worden herbestemd naar een open ruimte bestemming (bosgebied);

Overwegende dat de bestaande hoofdzakelijk vergunde verblijven in stand kunnen gehouden worden; uitbreiding, verbouwen of herbouw kan niet toegestaan worden;

*Overwegende dat er voor desbetreffend goed geen officiële bouwvoertredingen zijn gekend;
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing op 1 september 2011 betekend aan de verzoekende partij. Het beroep van de verzoekende partij, ingesteld bij aangetekend schrijven van 29 september 2011, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partij eigenaar is van de constructie die het voorwerp uitmaakt de bestreden beslissing. Zij beschikt derhalve krachtens artikel 4.8.16 §1, 1° VCRO over het rechtens vereiste belang om bij de Raad beroep in te stellen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

In het enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.2.14, § 2 VCRO, van artikel 5.1.2, § 2 VCRO, van artikel 5.1.3, § 2 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

Doordat, in de bestreden beslissing zonder meer wordt geponoerd dat niet kan worden gepreciseerd wanneer de constructie tussen 6 januari 1977 en 7 augustus 1981 daadwerkelijk werd opgericht,

Terwijl, het bestuur op een uitdrukkelijke en afdoende wijze in de besluitvorming zelf de grondslagen van de besluitvorming moet verantwoorden, waarbij moet blijken dat de door de rechtsonderhorige aangevoerde elementen op een zorgvuldige wijze bij de besluitvorming zijn betrokken, wat veronderstelt dat moet blijken dat de aangevoerde elementen zijn onderzocht en waarom zij al dan niet in aanmerking zijn genomen.

En terwijl, het bestuur blijkt moet geven actief te hebben onderzocht of een constructie geacht moet worden vergund te zijn en dit tot uitdrukking moet brengen in de motieven.

En terwijl, de door de verzoekende partij aangevoerde elementen ter ondersteuning van het verzoek tot opname in het vergunningenregister moeten leiden tot de vaststelling dat het betrokken bouwwerk is opgericht tijdens de eerste helft van 1977, dat het dus moet worden verondersteld te zijn vergund zodat moet worden besloten tot de opname van het bouwwerk in het vergunningenregister als zijnde een vergund geacht bouwwerk.

TOELICHTING

...

8. De artikelen 5.1.2., § 2 en 5.1.3. § 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening betreffen het vergunningenregister. Krachtens artikel 5.1.2. § 2 is een gemeente verplicht om een vergunningenregister op te stellen en ook om dit te actualiseren.

Artikel 5.2.3., § 3 bepaalt wat volgt:

...

Uit deze bepaling blijkt dat het tijdstip van de oprichting van de bestaande constructies met enig rechtens toegelaten bewijsmiddel mogelijk is. Daarmee wordt bedoeld op de wettelijke bewijsmiddelen van de authentieke akte, de onderhandse akte, verscheidene andere geschriften, de getuigen, de vermoeden, de bekentenis en de eed.

Uit deze bepaling blijkt ook dat op de gemeentelijke overheid een actieve onderzoeksplicht rust.

9. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn. Uit deze bepaling volgt dat enkel met de in de bestreden besluiten vermelde redengeving rekening kan worden gehouden.

10. Het zorgvuldigheidsbeginsel kan omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de (vormelijke) voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (procedurele of formele zorgvuldigheid) en de betrokken belangen zorgvuldig inschat en afweegt, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos geschaad worden (materiële zorgvuldigheid).

11. Anders dan in de bestreden beslissing wordt gesteld, is niet de datum van 6 januari 1977 (d.i. de datum waarop het echtpaar ████████ het Terrein van cons. ████████ heeft aangekocht) pertinent als peildatum, maar wel de datum van 26 november 1978. Deze laatste datum is immers de datum waarop het gewestplan in werking is getreden.

In haar gemotiveerd verzoek dd. 23 maart 2011 heeft verzoekende partij concreet en bewijskrachtig toegelicht dat de werken tijdens de eerste helft van 1977 zijn opgericht, nl. op basis van de schriftelijke verklaring van verkoper ████████, de eerste schriftelijke getuigenis van dokter ████████, een brief van INTERCOM en een antwoordbrief dd. 1 juni 1978 van de gemeente. Dit zijn allemaal rechtens toegelaten bewijsmiddelen. In ieder geval wordt in de bestreden beslissing het tegendeel – terecht – niet voorgehouden

Waarom het bestuur op geen enkele wijze rekening heeft gehouden met deze rechtens toegestane bewijsmiddelen is een open vraag. Op dit punt mist de bestreden beslissing elke uitdrukkelijke en dus zeker afdoende motivering.

Daarmee is ook de kennelijk onzorgvuldige totstandkoming van het besluit aangetoond.

12. Dit geldt des te meer wanneer men de motivering van het besluit dd. 18 oktober 2010 van het college vergelijkt met deze van de bestreden beslissing. De motivering is identiek, uitgezonderd de twee volgende overwegingen die bijkomend in de bestreden beslissing zijn ingelast:

“Gelet op de bijgevoegde akte verleden bij notaris Theo Dom d.d. 6 januari 1977 waaruit blijkt dat enkel twee percelen bosgrond werden aangekocht van de heer en mevrouw ████████;

Overwegende echter dat niet kan gepreciseerd worden wanneer de constructie tussen 6 januari 1977 en 7 augustus 1981 daadwerkelijk is opgericht;”

De akte d.d. 6 januari 1977 betreft geen nieuw gegeven. Reeds in het besluit van 18 oktober 2010 werd verwezen naar de akte en de daarin opgenomen vermelding dat enkel bosgrond werd verkocht. Zo beschouwd, brengt de verwijzing naar deze akte in de bestreden beslissing niets bij; in de bestreden beslissing wordt enkel tweemaal overwogen dat uit de akte dd. 6 januari 1977 blijkt dat enkel bosgrond werd verkocht.

Maar dit laatste punt is geen punt van discussie. In zijn gemotiveerd verzoek dd. 23 maart 2011 heeft verzoekende partij precies bewijzen aangevoerd van de oprichting van het bouwwerk tijdens de eerste helft van 1977 (en dus nà het verlijden van de akte van 6 januari 1977).

De reden waarom de aangevoerd bewijsmiddelen in onvoldoende precieze mate zouden aangeven wanneer de bebouwing precies werd opgericht, blijft vaag. Dit klemmt des te meer nu het niet van belang is te weten wanneer de bebouwing precies werd opgericht, maar enkel dat de bebouwing vóór de inwerkingtreding van het gewestplan, nl. op 26 november 1978, werd opgericht. En dit laatst heeft verzoekende partij aangetoond.

Bij dit alles komt dan nog dat op de gemeentelijke overheid terzake een actieve onderzoeksplicht rust.

Ook om deze reden is de besluitvorming manifest onzorgvuldig afgehandeld. In ieder geval is de bestreden beslissing op dit punt niet uitdrukkelijk en zeker niet afdoende gemotiveerd.

13. De datum van 7 augustus 1981 doet in ieder geval niet terzake, gezien zij dateert van nà de inwerkingtreding van het gewestplan en zowiezo niet pertinent kan zijn voor het vermoeden van vergunning.

Daarbij is in het algemeen geweten dat de administratie van het kadaster de actualisering van gegeven met een belangrijke achterstand doorvoert. De bevestiging van de administratie van het kadaster, nl. dat “volgens het kadaster” de bebouwing zou zijn opgericht in 1981, staat er dus niet aan in de weg dat de oprichtingsdatum op grond van een andere bron vroeger moet worden gesitueerd. Meer nog, de uitdrukkelijke vermelding van “volgens het kadaster” laat hiervoor uitdrukkelijk de mogelijkheid open.

14. In ieder geval blijkt uit de door de verzoekende partij aan het bestuur overhandigde stukken onomstotelijk dat de bebouwing werd opgericht in de eerste helft van 1977. Elke zorgvuldig handelende overheid geplaatst in vergelijkbare omstandigheden had dit vastgesteld en moeten vaststellen en zou dus tot het besluit komen dat de betrokken bebouwing als vermoed vergund in het vergunningenregister had moeten worden opgenomen.

In elk geval kan de overheid zich niet gekweten achten van haar uitdrukkelijk opgedragen actieve onderzoeksplicht, door te handelen zoals zij heeft gehandeld.”

...

De verwerende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

In haar toelichtende nota volhardt de verzoekende partij in haar enig middel.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 15 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de administratieve rechtscolleges waarnaar de Raad van State de zaak na een vernietigingsarrest verwijst, zich gedragen naar dit arrest ten aanzien van het daarin beslechte rechtspunt.

De Raad van State overweegt in het arrest nummer 223.796 van 11 juni 2013:

“...

8. Door aldus te beslissen beantwoordt de RvVb niet de in het verzoekschrift en de toelichtende memorie van de verzoekende partij aangevoerde grief in het enig middel dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de door hem aangevoerde bewijsmiddelen, met name de schriftelijke getuigenissen van 7 oktober 2010 van de “verkoper [REDACTED]” en van “dokter [REDACTED]”, de brief van 24 mei 1978 van “de gas- en elektriciteitsmaatschappij Intercom” aan het gemeentebestuur van Stekene en de brief van 1 juni 1978 van de verwerende partij aan de gas- en elektriciteitsmaatschappij Intercom.

“...

9. Door te overwegen dat “een uittreksel van de kadastrale legger van 7 oktober 2010 waaruit blijkt dat de bungalow pas in 1981 werd gebouwd” een geldig tegenbewijs vormt voor het weigeren van de opname in het vergunningenregister van een constructie als “vergund geacht” schendt de RvVb de bepaling van artikel 4.2.14, § 2, eerste lid en 5.1.3, § 2, eerste lid VCRO dat het vermoeden van het vergund karakter van de constructie “enkel [kan] worden weerlegd door middel van een proces-verbaal of een niet-anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar [...] na het optrekken of plaatsen van de constructie” (...).

“...”

Het komt de Raad toe opnieuw te oordelen over het middel dat is aangevoerd door de verzoekende partij, rekening houdend met de aangehaalde overwegingen van het arrest van de Raad van State.

2.

De verzoekende partij stelt in haar enig middel in essentie dat de verwerende partij bij haar beoordeling ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de bewijsmiddelen die ze heeft gevoegd bij haar aanvraag en meer in het bijzonder met een schriftelijke verklaring van verkoper [REDACTED], een schriftelijke getuigenis van dokter [REDACTED], een brief van Intercom en een antwoordbrief van de gemeente van 1 juni 1978.

3.

Artikel 4.2.14 VCRO luidt als volgt:

“§1. Bestaande constructies waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel wordt aangetoond dat ze gebouwd werden vóór 22 april 1962, worden voor de toepassing van deze codex te allen tijde geacht te zijn vergund.

§2. Bestaande constructies waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel wordt aangetoond dat ze gebouwd werden in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, worden voor de toepassing van deze codex geacht te zijn vergund, tenzij het vergund karakter wordt

tegengesproken middels een proces-verbaal of een niet anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie.

Het tegenbewijs, vermeld in het eerste lid, kan niet meer worden geleverd eens de constructie één jaar als vergund geacht opgenomen is in het vergunningenregister. 1 september 2009 geldt als eerste mogelijke startdatum door deze termijn van één jaar. Deze regeling geldt niet indien de constructie gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

§3. Indien met betrekking tot een vergund geachte constructie handelingen zijn verricht die niet aan de voorwaarden van §1 en §2, eerste lid, voldoen, worden deze handelingen niet door de vermoedens, vermeld in dit artikel, gedekt.

§4. Dit artikel heeft nimmer voor gevolg dat teruggekomen wordt op in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissingen die het vergund karakter van een constructie tegenspreken".

Artikel 5.1.3, § 2 VCRO bepaalt het volgende:

"Bestaande constructies, met uitzondering van publiciteitsinrichtingen of uithangborden, waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel in de zin van boek III, titel III, hoofdstuk VI van het Burgerlijk Wetboek is aangetoond dat ze gebouwd werden in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, en waarvan het vergund karakter door de overheid niet is tegengesproken middels een proces-verbaal of een niet anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie, worden in het vergunningenregister opgenomen als "vergund geacht", onverminderd artikel 4.2.14, §3 en §4. Op de gemeentelijke overheid rust ter zake een actieve onderzoeksplicht. Het vergunningenregister vermeldt de datum van opname van de constructie als "vergund geacht".

De vaststelling van het feit dat bij de overheid geen geldig tegenbewijs bekend is, geldt als motivering voor een opname als "vergund geacht".

De vaststelling dat bij de overheid een geldig tegenbewijs bekend is, en de omschrijving van de aard daarvan, geldt als motivering voor de weigering tot opname als "vergund geacht".

Een weigering tot opname als "vergund geacht", wordt per beveiligde zending aan de eigenaar betekend. Deze mededelingsplicht geldt niet ten aanzien van die constructies waarvoor reeds een gemotiveerde mededeling werd verricht bij de opmaak van het ontwerp van vergunningenregister."

Uit deze bepalingen volgt dat indien een eigenaar van een bestaande constructie bewijzen kan bijbrengen om aan te tonen dat een constructie werd gebouwd in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen de constructie gelegen is, de constructie geacht wordt te zijn vergund.

Dit bewijs kan worden tegengesproken door een geldig tegenbewijs, met name een proces-verbaal of een niet-anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of het plaatsen van de constructie.

Het voorgaande belet niet dat de verwerende partij de bewijzen die een aanvrager bijbrengt, kan en moet beoordelen op hun bewijswaarde. De verwerende partij moet met andere woorden beoordelen of de aanvrager op overtuigende wijze heeft bewezen dat zijn bestaande constructie werd gebouwd in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen de constructie gelegen is.

3.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de aanvraag van de verzoekende partij vergezeld ging van argumentatie en bijlagen om het bestaan te bewijzen van de constructie in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan.

4.

De formele motivering van de bestreden beslissing moet, teneinde te voldoen aan de formele motiveringsplicht, de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Die motivering moet afdoende zijn teneinde de belanghebbende in staat te stellen om met kennis van zaken te oordelen of het zin heeft zich in rechte tegen de beslissing te verweren.

Er kan derhalve slechts rekening gehouden worden met de redengeving in de bestreden beslissing.

5.

Het bestreden besluit bevat, zoals blijkt uit de overwegingen aangehaald onder de feiten uiteenzetting, geen enkele beoordeling van de argumentatie en bijlagen, opgesomd onder randnummer 2, die de verzoekende partij heeft gevoegd bij haar aanvraag.

Uit de overwegingen van het bestreden besluit, zoals aangehaald in de feiten uiteenzetting, blijkt integendeel dat de verwerende partij bij haar beoordeling slechts rekening heeft gehouden (1) met de aankoopakte van de verzoekende partij van 7 augustus 1981 (2) met de aankoopakte van de vorige eigenaar van 6 januari 1977 en (3) met de gegevens van de kadastrale fiche en “een verklaring van het kadaster” van 7 oktober 2010.

6.

In het licht van de gegevens van het dossier bevat de bestreden beslissing geen zorgvuldige en afdoende beoordeling van de aanvraag van de verzoekende partij.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 22 augustus 2011, waarbij geweigerd wordt om een bestaand weekendverblijf op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED] op te nemen in het vergunningenregister als zijnde “vergund geacht”.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de vraag tot registratie in vergunningenregister van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 5 november 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,
met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ